No. 1430 Zaterdag 27 Mei 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

☞ Degenen die tegen den 1 Juli a.s. zich op den „Amigoe di Curaçao" abonneeren en vooruit betalen, ontvangen alle tot dien datum verschijnende nummers der Courant GRATIS. ☜

Abonnementen worden de volgende week ingewacht bij de Administratie Waterkant No. 4 of Drukkerij van het Apostolisch Vicariaat, Otrabanda of bij de Agenten op de eilanden.

HOLLAND
in het „Geel-Boek" van VENEZUELA.

Als een vervolg, noodzakelijke aanvulling en toelichting van de passage, de diplomatieke verhouding van Venezuela met Holland betreffend, uit de *Boodschap* van den President van Venezuela tot het Congres, laten wij hieronder volgen een passage over dezelfde aangelegenheid uit het *Libro Amarillo* (het *Geelboek*), wat Venezuela dezer dagen gepubliceerd heeft over zijn relaties met de Buitenlandsche Regeeringen. Wij vonden dit stuk in *El Universal*, het dagblad van Caracas, van Woensdag 17 Mei ll., die er nog een eigen beschouwing aan laat voorafgaan, die wij hier eveneens vertaald afdrukken:

„Toen wij drie dagen geleden een commentaar leverden, onzen indruk bij eerste lezing van het *Geelboek* van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken weergevend, wezen wij daarbij als van zelf op de tegenwoordige zuivere en juiste diplomatieke opvatting van onze internationale verhouding tot de bevriende Staten, waartoe wij gelukkig thans zijn gekomen, dank zij het criterium,—(van billijkheid, van eigen nationaal eergevoel, van heldere onderscheiding tusschen de wederkeerige rechten en plichten van onze republiek en de landen, door oude banden met haar verbonden,)— dat nu in onze kanselarij de overhand gekregen heeft, om de fouten te herstellen, die in de vorige periode de zaden van moeilijkheden en conflicten met die Staten gestrooid hebben, en om tegenover dezen de titels terug te vorderen die een volk heeft, dat bereid is om de eischen, die de beschaving stelt, in te willigen, en die de eerbied en hoogachting van den vreemdeling waardig is.

Alleen op deze omstandigheid hebben wij de aandacht willen vestigen, het betreurend, dat bij zulk een gunstigen staat van zaken, er nog een uitzondering bestaat, daar het herstel der diplomatieke relaties van Venezuela met Holland en Frankrijk nog steeds hangend blijft; alhoewel,— het is goed dit nog eens te herhalen, — de moeielijkheden, die de begeerde overeenstemming in den weg treden, alleen komen van den kant dier Europeesche Mogendheden, die de wettelijke onmogelijkheid en de onontkoombare beletselen weigeren te erkennen, die de nationale prerogatieven van Venezuela hier tegen over stellen, opdat onze Regeering haar verlangen, om tot een volmaakte eenstemmigheid te geraken, zelfs tot dit uiterste zou drijven, dat zij toe zou geven aan zekere ongegronde eischen, die niet behooren tot de kwestie van het herstel der relaties.

Om dit punt nu eens duidelijk in het licht te stellen, zoo gaat *El Universal* voort, zullen wij hieronder de paragraaf, die daarop betrekking heeft, afdrukken, zooals ze voorkomt in het *Geelboek* over de tegenwoordige verhouding van onze kanselarij met Holland en Frankrijk.

De minister van Buitenlandsche zaken zet deze kwestie aldus uiteen: „Onze diplomatieke relaties zijn met „de Nederlanden nog steeds niet „opnieuw aangeknoopt, niettegenstaande de stappen daartoe door „Venezuela gedaan door middel „van de Heeren Dr. Paul en Dr. „Carlos F. Grisanti, die achtereen„volgens als onze vertegenwoordi„gers naar den Haag werden ge„zonden."

„Toen Dr. Grisanti zijn werk „voltooid had voor het Arbitrage„Hof in den Haag in de zaak van „de Orinoco-Maatschappij, maakte „hij zich gereed naar Venezuela te„rug te keeren, na alvorens aan „de Hollandsche kanselarij een uit„voerig Memorandum te hebben „aangeboden, waarin mededeeling „werd gedaan van de goede be„doelingen, waarmede Venezuela be„zield is, maar die haar toch in geen „geval zullen bewegen de zwaarwich„tige redenen en de algemeene rege„len te onverschrijden, die men „niet mag overschrijden in de inter„nationale verhouding tusschen de „volken, zoodra de eer van het land „er mede gemoeid is.

„Het eenige punt, dat een defini„tieve regeling met Holland in den „weg staat, is dat zij in het Pro„tocol, dat voorgesteld wordt, wil „insluiten, dat aan den Heer Thielen „een hoog bedrag tot 400.000 bo„livars worde toegewezen wegens „schade aan zijn eigendommen toe„gebracht in 1910, (?—1908). De „aanval op de huizen van H. Thie„len & Co. had niet voor motief, „dat de Heer Thielen van Hol„landsche Nationaliteit was, maar „wèl, dat heel veel andere redenen „het volk van Caracas in opstand „brachten tegen die firma, waartoe „het wist, dat ook behoorde de „schoonvader van Thielen, de Heer „Tello Mendoza, Minister van Fi„nanciën en van Openbaar Crediet, „en die naderhand Gouverneur is „geweest van het Federal District, „die van oordeel was, dat hij die ge„noemde firma moest steunen en be„schermen, en er bovendien van „hield, haar koopmansgoederen als „contrabanda in te voeren. Men „dient te weten, dat er geen spra„ke was van een aanslag op een „Hollandsch onderdaan, het geen evi„dent blijkt uit het feit, dat het„geen aan Thielen overkwam, niet „plaats greep om redenen van zijn „nationaliteit. Van den anderen „kant kon het Gouvernement zich „niet verantwoordelijk achten voor „dergelijke feiten, te minder, daar „het die onmiddelijk onderdrukte, „en is het algemeen en openlijk be„kend, dat de President der Repu„bliek zelf zich aan het hoofd stel„de van 's lands troepen, om het „oproer te onderdrukken. De Heer „Thielen kan, steunend op art. 21 „van onze Constitutie, onmogelijk „beweren, dat de Natie hem schade, „nadeelen en beslaglegging moet „vergoeden, omdat deze door geen „enkele wettige autoriteit gepleegd „zijn. Desniettegenstaande staat „voor hem de wettelijke weg open, „om alle vorderingen, waartoe hij „recht meent te hebben, zoowel te„gen het Gouvernement, als tegen „particuliere personen, aanhangig „te maken, en deze zaak kan in ze„keren zin materie van het Proto„col worden, zonder nochthans op „het terrein der diplomatie te worden „overgebracht, alleen in geval van er„kende onrechtmatigheid en ontzeg„ging van rechtsvordering, overeen„komstig de wet van 16 April 1903, „zonder dat het Internationaal Recht „hier tegen op kan komen, krachtens „het bepaalde in art. 143 van onze „eigen Constitutie.

„Het is ons oprecht verlangen onze „betrekkingen met Holland te herstel„len, en wij zijn bezield met den „besten wil in dien zin, na eerst „werkelijk alles uitgesloten te hebben „wat als de reden zou kunnen be„schouwd zijn van de onderbreking „der diplomatieke betrekkingen en „wat de ruilhandel en het vriend„schappelijk verkeer van beide landen „zou kunnen belemmeren. Van onzen „kant alzoo hebben wij alles gedaan, „wat de voorzichtigheid en de wet„telijkheid ons veroorloofde te doen „om daardoor aan het Gouvernement „en het Volk van Holland het bewijs „te leveren van de bereidwilligheid, die „Venezuela bezielt om de goede har„monie met Holland te behouden.

„Aan ons is het nu af te wachten „of dat land met dezelfde gevoelens „bezield, alles zal uit den weg rui„men, wat Venezuela om wettige „redenen en om wille van het na„tionaal decorum niet mag doen, „opdat zoodoende de vriendschap„pelijke verhouding hersteld moge „worden, die er altijd tusschen on„ze beide landen bestaan heeft.

„Ondanks dezen staat van zaken, „verkeeren de handelsrelaties tusschen „Venezuela en Holland met zijn ko„loniën toch op den voet van de „beste harmonie. Onze consuls en „die van Holland, ontvangen het „*exequatur*" volgens gewoonte, het„geen ook zeer natuurlijk is. Dit „vergemakkelijkt de uitklaring van „schepen en koopmansgoederen; en „beide gouvernementen vermijden „zorgvuldig alle aanleiding tot wrij„ving tusschen elkander."

El Universal voegt hier nog bij: Dit laatste zien wij gelukkig bewaarheid in de openingsrede van den Gouverneur van Curaçao bij de opening van den Kolonialen Raad voor het jaar 1911—1912 gehouden op den 9den dezer. Toen sprak de Nederlandsche Magistraat:

„Al betreuren wij het, dat de on„derhandelingen, die er tusschen de „Nederlandsche Regeering en die van „Venezuela zijn gevoerd, nog niet het „gewenschte gevolg hebben gehad, „zoo kan toch met voldoening wor„den geconstateerd, dat de verhou„ding tusschen onze kolonie en de „naburige republiek steeds vriend„schappelijk is geweest, evenals zij „dit was met alle ons omringende „Staten."—

BLADVULLING.

Wie zich dagelijks doodmoede moet werken, heeft geen tijd om levensmoede te worden.

DE VLIEGRAMP TE PARIJS.

Een ontzettend ongeluk is er Zondag te Parijs voorgevallen bij gelegenheid van een grootschen vliegwedstrijd, dat tot een nationale ramp geworden is. Wij voegen hier de verschillende berichten, zooals ze deze week achtereenvolgens in *El Boletin Comercial*, door den fransche kabel overgeseind, verschenen zijn, tot een doorloopend geheel bijeen.

Ll. Zondag morgen ten 5 uur zou te Issy-les-Moulineux bij Parijs de aanvang plaats hebben van den vliegstrijd Parijs-Madrid, met drie ruststations Angoulême, San-Sebastiano en Madrid. Die wedstrijd was op touw gezet door het Parijsche dagblad de *Petit Parisien*, die er tevens een prijs van 100.000 francs voor beschikbaar had gesteld. Twintig aviateurs zouden aan den wedstrijd deelnemen. Meer dan 200.000 toeschouwers waren dien Zondag morgen op dat vroege uur te Issy-les-Moulineux op het vliegterrein om getuige te zijn van de opstijging. Tal van hooge regeeringspersonen en bekende sportlui behoorden onder de toeschouwers. Even na het opstijgen kwam één der vliegmachines, een ééndekker bestuurd door den Heer Train, die den Heer Bouvier als passagier medevoerde, op het onverwachts neerstorten midden tusschen een ontzaggelijken hoop toeschouwers, juist ter plaatse waar tal van hooge personages bijeen stonden. Het vliegtoestel sloeg aan splinters. De schroef van den ééndekker, die met sterke kracht rondsnorde, rukte van de Heer Berteaux, Minister van Oorlog een arm af, die later op 10 M. afstands werd terug gevonden.

Het hoofd van Berteaux werd half vaneengespleten, de keel opengescheurd en zijn heele linkerzijde vreeselijk verminkt. Hij was op slag dood. De Heer Monis, President van den Ministerraad, die naast hem stond, lag geheel verward tusschen de brokstruiken van het toestel, waaronder hij later tusschen uit gehaald werd. De militaire doktoren, die hem terstond onderzochten, constateerden, dat zijn rechterbeen op twee plaatsen en ook zijn neusbeen gebroken, zijn gelaat zwaar gekneusd was en dat hij bovendien nog verwondingen aan borst en buik had. Een later nauwkeuriger onderzoek door Dr. Launelongue bracht aan het licht, dat de gekwetste ook nog een hevige slag in de leverstreek had bekomen en dat zich reeds verschijnselen van diabetes voordeden, hij was bevreesd voor complicaties, zoodat de diagnose eerst over 2 of 3 dagen kon vastgesteld worden. Een later bericht meldde evenwel, dat de

ONDERHOUDEND ALLERLEI

Bevordering der Spaarzaamheid.

In een der ontvangen mailbladen lazen wij een bericht dat wel waard is door onze Overheid met meer dan gewone aandacht gelezen te worden. Dit berichtje luidt als volgt: „Te Elberfeld, waar men van sociale en economische nieuwigheden houdt, geschiedt de traktementsuitbetalingen der ambtenaren op een spaarbankboekje. Ook de belasting kan men weer door afschrijving laten voldoen. Dit spaart tijd en geld voor aanmaningen.

Van de 45,000 belastingbetalers maken reeds 1100 van deze nieuwigheid gebruik en voor de spaarbank met verrassend gevolg. Terwijl van 1822 tot 1909 de inbreng slechts tot 40 millioen mark gekomen is, is deze tijdens het jaar 1908 met 5 millioen gestegen. Ook voor de belastingkantoren vereenvoudigt dit stelsel de werkzaamheden belangrijk. De steden Hanau, München-Gladbach en Stettin hebben het voorbeeld van Elberfeld reeds gevolgd."

Of zoo iets ook bij ons mogelijk is, is een punt, dat de Overheid kan weten

Ware het echter mogelijk, dan zouden wij 't een zegen voor menige ambtenaar of beambte vinden, als hij op deze wijze door de Overheid geholpen werd te sparen.

Sparen, het is een schoone sociale deugd. Allen zullen dit erkennen. Maar deze schoone sociale deugd is ons volk niet aangeboren. Daarom is het voor de overheid, die opvoedt, zaak deze deugd aan het aan hare zorgen toevertrouwd volk te leeren.

Een nieuwe groente.

Een groot deel van het jaar zijn de groene groenten, de sla-soorten, in Duitschland schaarsch. De noodwendigheid is echter de moeder der industrie, en men heeft bevonden dat de vlakten rondom Berlijn, wanneer zij op passende wijze bemest worden met den stadsafval en de daaruit verkregen chemische meststoffen, zeer goed geschikt gemaakt kunnen worden voor de maïscultuur.

Het is algemeen bekend dat de vruchten der maïs een groot percentage goed-verteerbare voedingsstoffen bevatten. De vindingrijke Berlijnsche kooksters gaan nu aldus te werk:

In plaats van de maïskolven in de omhullende scheede te doen rijpen, verwijdert men de vruchten lang vóór dat ze rijp zijn en eet ze, het zij als aspergus met de aarder kolven, waaromheen de korrels gerangschikt zijn en die nog zacht en malsch is, hetzij als doperwtjes wanneer de korrels iets grooter zijn.

Deze nieuwe groente is zeer voedzaam, verteerbaar en.... goedkoop. En in ieder geval, als ze goed klaar gemaakt is, smaakt ze lang niet kwaad.

Vanaf dit jaar worden er uitgestrekte velden door de stad Berlijn voor deze cultuur gereed gehouden.

Waar het doel de middelen „heiligt".

In een artikel over het 50-jarig bestaan van het koninkrijk Italië schrijft het anti-clericale weekblad de „Amsterdammer":

Cavour, die zich in 1859 een oogenblik had teruggetrokken onder den indruk der teleurstelling, kreeg opnieuw de leiding in handen; en met middelen, die als schandelijk zouden zijn uitgekreten, indien hij niet geslaagd waren, maar die vergoelijkt of zelfs hoog geprezen werden nu hij doel trof, bedreef hij de verjaging der Bourbonsche dynastie uit Sicilië en Napels door Garibaldi, beroofde hij den Pauselijken Stoel van het overgroote gedeelte van den Kerkelijken Staat en werkte hij de aansluiting ook van die landen bij het koninkrijk van Victor Emmanuel uit.

Het „Centrum" zegt hierop.

Wij hebben in dit citaat een paar regels onderstreept, die teekenend zijn voor de wijze, waarop Cavour te werk ging.

't „Handelsblad" getuigde eveneens: De politiek van Cavour was geniale staatkunde, die tegen geen middel opzag. Wat de dichters en philosofen gedacht en gewenscht hadden, moest hij volbrengen; daarbij moest hij vaak andere wegen inslaan, dan hun lief was.

Het is duidelijk, niet waar? En bij deze uitlating in het „Hbl." teekende een antirevolutionnair orgaan, het „Friesch Dagblad", dan ook aan:

Het doel heiligde de middelen.

Cavour heeft het rondweg erkend in zijn tijd. En thans, zoomin als toen, heeft het liberalisme één woord van afkeuring. Cavour is de groote man, ondanks zijn „middelen" die hij bezigde.

Zijn afkeuring en verontwaardiging bewaart het liberalisme slechts voor de „clericalen", besluit het „Ctr."

En van de Jesuïeten heet het nog altijd, dat zij het zijn, bij wie het doel de middelen „heiligt"!

Zoo worden de rollen verwisseld, en hebben de Jesuïeten *den naam* van het geen anderen — onder applaus van al wat revolutionnair is — in werkelijkheid *de daad* hebben.

Doorzichtigheid van lichaamsdeelen.

Branly heeft in de laatste zitting der „Acad. des Sciences" een nota overgelegd van Dussaud, die er in geslaagd is met behulp van een spe-

toestand van den zieke gerustetellende was en men niet meer voor complicaties vreesde. Nog eenige andere personen werden licht gewond o. a. de zoon van den Ministerpresident en de Heer H. Deutsch de la Meurthe, een bekend sportman. Een groot getal van voorname personen, wie 't toestel rakelings voorbijvloog, ontkwamen gelukkig zonder letsel. Ook de beide Heeren vliegers Train en Bouvier bleven ongedeerd.

Het is te licht begrijpen dat de tijding van dit ongeluk heel wat verslagenheid in Frankrijk teweeggebracht. Alle theaters zijn gesloten en van alle openbare gebouwen waait de vlag halfstok.

Een decreet door den minister president onderteekend kondigde af, dat voorloopig de Heer CRUPPI Minister van Buitenlandsche Zaken met de portofeuille van Oorlog belast is. Het maakt wel eenigszins een stuitenden indruk dat Maandagmorgen reeds de onderbroken wedstrijd werd voortgezet.

De Boodschap

VAN DEN

President van Venezuela

Behalve de verhouding van Venezuela tot Nederland is evenzoo de verhouding tot andere landen in deze *„Presidentieele Boodschap"* ter sprake gekomen, en wij rekenen het van groot belang ook deze onder de oogen onzer lezers te brengen. Wat daarin over Frankrijk en Colombia gezegd wordt, bewaren wij voor de volgende week.

1. De verhouding tot Spanje.

De zaken, die Venezuela nog met Spanje te vereffenen heeft wegens feiten, die in den vrijheidsoorlog zijn voorgevallen, zijn nog steeds niet afgedaan, niettegenstaande onze Republiek alle overeenkomsten met deze bevriende natie met alle correctheid is nagekomen. Het feit, dat Venezuela geen gebruik gemaakt heeft van de gemengde commissies, die in Caracas bijeen waren uit kracht van het protocol van Washington, kan zeker als bewijs worden aangehaald voor de groote onachtzaamheid van de toenmalige overheidspersonen, doch in geen geval kan dat een onbepaald uitstellen wettigen.

De afzonderlijke schuldeischers dringen er bij mijn Regeering op aan, om in deze zaak van zooveel belang tusschen beide te komen, en het is natuurlijk, dat spoedig pogingen daartoe zullen aangewend worden en dat Spanje met een geest van billijkheid die zal opnemen.

2. De relaties met de Vereenigde Staten.

Niettegenstaande onze hartelijke met elken dag meer innige verhouding tot de Vereenigde Staten van Noord-Amerika kon toch niet aan den wenk van die Regeering worden voldaan om een consulair agent te plaatsen te Guanoco. Onze wetten zijn op dit punt zeer beslist en laten zulke ambtenaren niet toe op havenplaatsen die onbewoond zijn. Aldus werd ook aan den vertegenwoordiger van deze bevriende mogendheid het kennen gegeven, die niet aarzelde het doorslaande van die reden te erkennen. Als dat verbod niet bestaan had, zou het voor mij een waar genoegen geweest zijn aan dat verlangen te voldoen, omdat ik voor de groote Noord-Amerikaansche Republiek de levendigste sympathie koester.

Immers geplaatst aan het hoofd van het vasteland, de handel en de politiek overheerschend en leidend, heeft zij nooit met onze Republiek eenig conflikt veroorzaakt, noch ermin parade gemaakt met haar overmacht om ons met willekeur of onbillijkheid te behandelen. Vroeger heeft zij zich daarentegen bijwijlen als verdediger voor onze rechten geplaatst tusschen een buitenlandsche macht en ons, de materieel zwakkere. Ik ben overtuigd, dat de groote natie er naar streeft de reeds ruime plaats, die de voortbrengselen van haar land reeds op onze markt innemen, nog verder uit te breiden, en ik vind een dergelijke streven zeer natuurlijk. Maar mijn vaderlandsliefde, — ik zeg dit met alle vrijmoedigheid, — koestert niet de minste vrees voor de macht van dat land, omdat ik zie dat haar optreden gesteund wordt door kalmwaardige beginselen, die haar maken tot de meest volkomen en de minst onvolmaakte Democratie, die de menschheid gekend heeft.

Van den aanvang af van mijn Bestuur in 1908 ben ik doende geweest de diplomatieke kwesties te regelen, die mijn voorganger slechts bemoeilijkt en verergerd had; en na langdurige en inspannende conferencies tusschen onze kanselarij en den specialen vertegenwoordiger der Vereenigde Staten, kwam een regeling tot stand, eervol voor beide landen, in overeenstemming met de voorschriften van het Volkenrecht. Alle rechtsvorderingen werden door minnelijke schikkingen tot een goed einde gebracht, behalve de kwestie van de *Orinoco Steamship Company*, die onderworpen werd aan de beslissing van het Hof van Arbitrage in den Haag, die het vonnis van den opperscheidsrechter Barge vernietigde en Venezuela veroordeelde om 46.867 dollars te betalen, welk bedrag mijne Regeering reeds betaald heeft, al hoewel de genoemde uitspraak niet in rechten plaats had.

De Vereenigde Staten hebben onlangs een nieuwen Gezant in Venezuela geacrediteerd, nl. de Heer JOHN WORK GARRETT, die reeds officieel ontvangen is.

3. De verhouding met Engeland.

De betrekkingen, die wij met de Regeering van den Koning van Groot-Britannië onderhouden, zijn in de beste harmonie en nog niet lang geleden is in Caracas aangekomen en officieel ontvangen een nieuwe diplomatieke gezant, de heer FREDERIC D. HARFORD.

De eenige kwestie, die wij op het oogenblik met de Regeering van Engeland hebben, is dat het sedert eenigen tijd en meer in het bijzonder sedert het begin van mijn Bestuur, aandringt op de afschaffing van de 30% additioneele rechten, die de goederen van de Antillen afkomstig belasten.

Deze belasting bestaat nu in Venezuela sedert 30 jaren, zij vormt een deel van onze fiscale wetgeving; zij heeft belangen geschapen van een zekere soort, die met betrekking tot onze nationale industrieën met bijzondere aandacht moeten in het oog gevat worden.

En ofschoon het zeker is, dat er een algemeen streven bestaat naar vrij handel en gelijkheid van invoerrechten, kunnen wij daartoe alléén geraken door vooraf voorzorgsmaatregelen te nemen, die voorkomen zullen, dat ons fiscaal evenwicht zal verstoord worden. Ondanks de vele politieke en administratieve moeilijkheden, die ik te overwinnen had en die voortkwamen uit het taktloos optreden gedurende het lange tijdperk van de vorige Dictatuur, heb ik toch mijn volle aandacht geschonken aan de wenken van Groot-Brittanië; en God gave, dat het oogenblik gekomen was, dat zijn belangen in dit verband en ook de onze tot ieders voldoening konden in overeenstemming gebracht worden. Ondertusschen moet dit uitstel toch niet als een motief tot tegenwerking gewettigd worden door een natie, die van ouds met ons bevriend is, die zich weet te buigen voor de macht der rede en van het recht.

Het volgende staat wel niet in direct verband met het voorgaande, volgt ook niet op het onmiddelijk voorafgaande, doch komt vóór, meer in het begin der „Boodschap". — Omdat er sprake in is van den Staat Guayana, die onmiddelijk grenst aan Engelsch Guayana, schijnt deze passage wel eenigszins tegen Engeland gericht te zijn. (RED. AMIGOE).

Bij decreet van 3 Januari jl. heb ik de nationale Commissariaten van *„Amacuro"* en *El Dorado"* opgericht, omdat ik die gebiedend noodzakelijk achtte, en in staat om mede te werken om de rechten op ons grondgebied in de streek van Guayana te handhaven. Deze Commissariaten zijn reeds in werking, en en hebben de beschikking over een bedrag, dat voldoende is om in de behoefte te voorzien, en over een bekwaam personeel, en zijn gebonden door een reglement in overeenstemming met deze belangrijke aangelegenheid.

(*Aan het volgende kunnen wij bij voorkomende gelegenheden hier in onze kolonie een lesje nemen.* RED AMIGOE). Nog niet lang geleden kwamen hier in het land vreemde agenten om arbeiders en daglooners te werven om in het buitenland te gaan werken. En dewijl het plicht is der Regeeringen om zorg te dragen voor het lot harer onderdanen, vaardigde ik den 28 Januari een Besluit uit, waarbij de vereischten werden vastgesteld, waaraan voldaan moet worden, om te voorkomen, dat zij die aangeworven worden, geen schade lijden, en verre van hun vaderland aan hun eigen lot worden prijs gegeven.

4. Verhouding tot den H. Stoel.

De burgers Dr. AGUEDO F. ALVARADO en Dr. ARTURO CELESTINO ALVAREZ, beide priesters, die by voorgesteld en die gij in de zittingen van het Congres van het vorige jaar gekozen hebt tot bisschoppen resp. van het diocees van Barquisimeto en Zulia, hebben ter gelegener tijd den eed, door de wet vereischt afgelegd, en na vervolgens ook hun canonieke aanstelling ontvangen te hebben, zijn zij in het bezit getreden van hun waardigheid, en oefenen dáár nu naar eisch hun Apostolaat uit. De spoed, waarmede de H. Stoel van haar kant medegewerkt heeft om te voldoen aan de behoefte en de verlangens van deze diocesen, bewijst de goede verstandhouding die er bestaat tusschen de burgerlijke en kerkelijke machten. Ook in andere mindere waardigheden in sommige kathedralen is voorzien overeenkomstig het bestaand Patronaatsrecht, waarover gij verdere inlichtingen zult bekomen door de Memorie, die de Minister van Binnenlandsche Zaken U zal aanbieden. Om nog verder te voldoen aan de verlangens dier beide diocesen, voeg ik hierbij dat zij begiftigd zijn met een jaarlijksche toelage van 9.600 bol.

5 Venezuela en de godsdienst.

Gij zult, aldus de President tot de Congresleden, gij zult onder de uitgaven voor publieke werken ook een zeker bedrag vinden uitgegeven aan katholieke kerken, en alhoewel er volgens onze instellingen geen publieke eeredienst bestaat, omdat de vrijheid van die allen gewaarborgd is, toch oefent de Uitvoerende Macht uit kracht van die instellingen het kerkelijk Patronaatsrecht uit, en betaalt ook voor een groot gedeelte de bezoldiging der kerkelijke waardigheidsbekleeders.

Maar bovendien door voor de kerkfabrieken (d.w.z het beheer der kerkelijke goederen) en voor de opluistering der kerken bij te dragen, meen ik ook te voldoen aan de verlangens van bijna de geheele Venezolaansche bevolking, die katholiek is, en meer bijzonder aan den plicht van mijn eigen geweten, als overtuigd geloovige. En al zou onder dit opzicht mijn persoonlijke overtuiging niet voldoende zijn om deze uitgaven te wettigen, dan zal ik U zeggen, dat het wijze gezegde van onzen roemrijken Bevrijder (Simon Bolivar) voor mij nog waarde heeft: „dat de menschheid door twee teugels in bedwang wordt gehouden, door den teugel der wetten en door dien van zijn geweten.

De eerste is in handen van de Regeering, de tweede bij den godsdienst. En wanneer een regeering op die beide machten kan rekenen, dan is het zonder twijfel dat zij veel sterker is en nuttiger kan werken voor de maatschappij.

ook het volgende verdient nog vermelding:

Het noodzakelijk achtend dat de regeerings-ambtenaren eenige rusttijd genieten, heb ik de officieele vacantie voorgeschreven, die elk jaar zal beginnen met den 15 Augustus en zal eindigen met den 15 September.

— De Scheepvaart onderneming op het Meer van Maracaibo en de rivier- en kustscheepvaart-maatschappij van Venezuela op den Orinoco zijn nu samengesmolten uit kracht van een contract, dat met wederzijdsch goedvinden gesloten is. Deze gecombineerde onderneming ontwikkelt zich elken dag krachtiger in het belang van de communicatie op de rivieren en langs de kust.

METSELWERK

in onze Kolonie.

Oud- en nieuw systeem.

Bij de Openbare behandeling van de koloniale begrooting voor het volgend jaar, vroeg 't Raadslid de Heer ED. S. LANSBERG den Heer ZELLE, Directeur van Openbare Werken, waarom de pas voltooide landskantoren op Aruba in *portlandspecie* waren opgetrokken, en niet op de gebruikelijke wijze uit steen met klei. De Heer LANSBERG was van oordeel dat de eerste methode duurder was, terwijl de oude methode toch even duurzaam is.

Hierop antwoordde de Heer ZELLE het volgende:

De vraag door het geachte raadslid LANSBERG gedaan stelt mij zeer tot mijn genoegen in de gelegenheid om te wijzen op een dwaalbegrip, dat te Curaçao langzamerhand burgerrecht heeft verkregen en een gevaar, dat verre van denkbeeldig is.

Wanneer men eenigszins betrouwbare gegevens omtrent de kosten van metselwerk van natuurlijke steen in kleimortel wil verkrijgen, moet men 20 à 25 jaren teruggaan. Het bouwen met die mortel is althans bij het Departement van Openbare Werken niet zoo veelvuldig toegepast als men weleens wil voorstellen. In 1887 vind ik reeds bij den bouw van een steenen gymnastieklocds gebruik gemaakt van mortel bestaande uit kalk, zand en tras en in latere jaren wordt, voor zoover ik heb kunnen nagaan, meestal gebruik gemaakt van mortels bestaande uit kalk en zand soms met, soms zonder toevoeging van tras of portlandcement. Ik zal mij onthouden van critiek over de zonderlingen mengsels, die hier en daar gebezigd zijn en terug komen op de kleimortels.

Voorbeelden daarvan vinden wij: 1ste, bij den bouw van de Quarantaine-inrichting in de Caracasbaai, in 1881 waarvoor gewone opgaande muren eene specie van 1 deel kalk en 3 deelen klei werd gebezigd. De prijs van het metselwerk in die specie bedroeg f 15.75 per M³. In 1883 werd bij de verdere uitvoering van dit werk voor hetzelfde metselwerk f 12. per M³ betaald.

2de, bij het bouwen van eene overdekte speelplaats bij de school op Pietermaai in 1885 bedroeg de prijs van het metselwerk in eene specie van 1 deel kalk en 4 deelen klei f 12. en dit laatste bedrag werd ook voor hetzelfde metselwerk besteed in 1886 bij het bouwen van 4 cellen bij het Krankzinnigen-gesticht.

Aangezien de prijzen van natuurlijke steen, kalk en klei tot op den huidigen dag geene wezenlijke verandering hebben ondergaan, is de prijs van f 12 voor 1 M³ metselwerk van natuurlijke steen in kleispecie zeker niet te hoog berekend.

1 M³ metselwerk van dezelfde steensoort in mortel van ½ deel kalk, 1 deel portlandcement en 5 deelen zand, dat is het metselwerk voor het kantoorgebouw te Aruba gebezigd, kost op Curaçao f 8.80, belangrijk minder dus dan de bovengenoemde prijs van f 12.

Was het metselwerk van het bedoelde gebouw in kleispecie uitgevoerd dan zou het niet goedkooper maar belangrijk duurder geworden zijn.

Daarmede is de vraag van het geachte Raadslid reeds beantwoord.

Er is echter meer.

Kan men bij gebouwen zonder verdieping volstaan met muren van 30 cM. dikte, indien zij in portlandcement-mortel zijn opgetrokken, bij muren in kleispecie vindt men algemeen en m. i. te recht eene dikte van 50 cM. toegepast; daarvoor is echter 5/3 maal méér metselwerk dan voor de eerste noodig.

Aangezien bij huizen van meer verdiepingen dergelijke verhoudingen ook gelden, wordt het kostenverschil ten nadeele van muren in kleispecie nog belangrijk hooger.

Behalve het nadeel van de hoogere kosten kunnen dergelijke muren in de toekomst een bepaald gevaar worden en hierop wensch ik vooral de aandacht te vestigen.

Bij het afbreken van oude muren van gebouwen is namelijk reeds meermalen gebleken, dat de kleimortel door opdrogen is overgegaan tot poeder.

Het zoo noodige verband tusschen de steenen is verdwenen en zoodra de pleisterlaag, welke die steenen nog eenigszins tegen verschuiven behoedt, afvalt, ontstaan er spoedig gaten en scheuren.

Tegen uitwendige krachten zijn dergelijke muren niet bestand.

Lichte aardschokken herinneren er af en toe aan dat wij hier leven op de grens van het zich door centraal-Amerika en langs de Noordkust van Zuid-Amerika uitstrekkende aardbeving-gebied.

Het is voor Curaçao te hopen dat die aardschokken niet in kracht toenemen, want mocht dit gebeuren dan loopen al de met kleispecie gebouwde huizen groot gevaar voor instorten en dit te meer, omdat bijna overal een behoorlijk verband tusschen balklagen en kap met de muren ontbreekt en de kap dikwijls zoo is geconstrueerd, dat zij een zijdelingschen druk op de muren uitoefent.

Opmerking van de Redaktie.

Het verheugt ons dat deze kwestie eens *en officio* besproken is. Onze kolonie is uittermate conservatief. Oude ideeën steken zich maar zelden in een nieuwe kleedij. Methoden van jaren hèr overgeleverd worden nog als het *non plus ultra* toegepast. Tot onze vergoeielijking kan strekken, dat wij niet altijd in de gelegenheid zijn andere en betere methoden van nabij te zien.

Het komt ons voor, dat de Heer ZELLE in deze voor een goede zaak pleit, die hij evenwel nog niet gewonnen heeft en dat hij nog niet velen van de superioriteit van zijn systeem zal overtuigd hebben. Getuige zeker den indruk van groote verwondering

---

ciaal geconstrueerd gloeilampje de hand zoo doorzichtig te doen schijnen, dat de spieren, beenderen en bloedvatten in hun natuurlijke kleuren en alle afzonderlijk duidelijk zichtbaar gephotographeerd kunnen worden. Men ziet dus nauwkeurig de anatomische ligging van alle handdeelen. 't Gloeilampje is geheel luchtledig, heeft een middellijn van 4 cM., vereischt geen aparte electrische installatie, want de benoodigde stroom van 14 volt en 1 ampère kan door elk eenvoudig apparaat reeds ruimschoots geleverd worden.

Hij kon niet verder komen.

Een jongmensch van goeden huize is als volontair geëngageerd op het kantoor van de firma Winterfeld & Co. in dames-kousen. Het uiterlijk en de goede manieren van den nieuweling bevallen den heer Winterfeld zóó, dat hij op het idée komt, hem voor zijn firma te laten reizen. En hij is zoo ingenomen met dit plan, dat hij er ook aanstonds uitvoering aan wil geven. Hij laat den jongen chiquard bij zich op zijn privé-kantoor komen.

„Morgen, mijn beste Simons, ga je voor de firma op reis."

„Het is mij een eer, mijnheer, maar ik weet niet, hoe dat gaat."

„Dat hindert niet; ik zal je precies zeggen wat je te doen hebt. Je neemt morgenvroeg den trein van 9.26 naar Hardeieradeel. Daar kom je aan om 11.41. Je gaat naar een restaurant, dat het dichtst bij het station is, en bestelt een kop bouillon. Als je je daarmee hebt verkwikt en al je krachten verzameld, ga je naar onzen klant Kluithoofd. Je stelt je aan hem voor als de nieuwe vertegenwoordiger van onze firma en zegt hem, dat het je een eer en genoegen zal zijn, evenveel, en indien mogelijk meer orders op te nemen dan je voorgangers. Je noemt hem een prijs (die schrijf ik voor je op een papiertje): vindt-ie dat te duur, dan laat je afdingen tot het uiterste (dat ik ook op 't papiertje zal zetten).

Ben je klaar met hem, dan telegrafeer je me in ieder geval den uitslag, verkocht of niet verkocht. — Begrepen?

Simons had het begrepen en den volgenden morgen ging hij, met zijn chicste pak aan, een hart vol frisschen moed en een taschje vol met de verleidelijkste dameskousjes naar den trein van 9.26, die hem naar Hardeieradeel zou brengen.

Intusschen zat de oude Winterfeld op zijn privé-kantoor, wreef zich in de handen over de slimme streek dien hij had uitgehaald, een jongen met zoo'n voorkomen, die eruit zag en een manier had, dat je hem geen ordertje weigeren kon (en die hem als volontair geen cent kostte) op reis te sturen. Hij verwachtte met smart het telegram, dat, naar zijn berekening om ongeveer 1 uur kon aankomen.

Het werd 1 uur,......geen telegram.

„Enfin", dacht Winterfeld, hij kan opgehouden zijn. Kluithoofd is nog al taai......"

Om twee uur......nog geen telegram

„Zou hij de eerste trein misschien niet genomen hebben?" dacht Winterfeld, en hij stak een versche sigaar aan om de zenuwachtigheid, die een beetje begon op te komen te verdrijven.

Doch het werd 3, het werd 4 uur, zonder taal of teeken van den veelbelovenden debutant. — De zenuwachtigheid begon tot agitatie te stijgen en deze tot angst toen 's avonds om 6 uur nog niets van den reiziger was vernomen.

De verdere uren werden nu in dóódelijke spanning doorgebracht.

Eindelijk, ...eindelijk, om kwart over negen 's avonds komt het telegram:

„In heel Hardeieradeel en omstreken geen bouillon te krijgen.
Simons."

Goed gepareerd

Vorst Kaunitz legde Keizer Jozef II eens een wetsontwerp ter onderteekening voor. De Keizer was volstrekt niet met dat ontwerp ingenomen, en schreef met groote letters er onder: **„Kaunitz is en ezel, Jozef II."** Weinige oogenblikken daarna kwam Kaunitz weer binnen om het antwoord des Keizers. Jozef reikte hem het document en zeide; „Dát is mijn gevoelen er over, lees zelf." Kaunitz aarzelde en zeide Zijne Majesteit niet te willen beleedigen. De Keizer vroeg hem, wat hij daarmee bedoelde.

Kaunitz boog met de woorden: „Te veel eer voor mij" en las „Kaunitz is één ezel, Jozef de tweede.'

Gepast gevoel van eigenwaarde.

— Meijer, een zeer *middelmatig* musicus, zit in zijn café de courant te lezen, terwijl in de buurt drie kaartspelers tevergeefs op den vierden man wachten.

— „Zeg, Meijer help jij ons aan den gang, verzoekt er een.

„Zeg. antwoordt deze. kun je niet *mijnheer* Meijer zeggen?"

— „Nou. nou", vergoelijkt er een, „we zeggen toch ook niet mijnheer Beethoven, of mijnheer Mozart?"

Waarop Meijer oogenblikkelijk de kaarten opnam en onder het spel nog twee rondjes gaf.

en ongeloovig hoofdschuuuen, die zijn rede onder de leden van den Kol. Raad te weeg bracht.

De Heer ZELLE heeft niet eens alle voordeelen, die er voor zijn denkbeelden pleiten, opgesomd. Daarentegen zijn er bezwaren tegen, die den Heer ZELLE schijnen ontgaan te zijn.

De Directeur van Openbare Werken spreekt van oude muren, waarvan bij afbraak het verbindingsmateriaal, de kleispecie, geheel tot *poeder* vergaan bleek te zijn. Dat is een feit, wat zeker niet te ontkennen is.

Toch moet men hier niet generaliseeren, alsof nu ook *alle* gebouwen een gevaar voor instorten zouden opleveren, omdat de klei tot poeder is vergaan. Want het is evenzeer beslist zeker, dat waar de klei tot poeder vergaan is, een *slechte* soort van klei is gebruikt geworden.

Bij het afbreken van de oude kerk van Rincon, die 50 jaar geleden gebouwd werd, bleek alle kleimateriaal tot stof vergaan te zijn.

Daarentegen toen 10 jaar geleden de oude kerk van Santa Rosa, die iets ouder was, wegens bouwvalligheid werd afgekeurd, kwam bij het sloopingswerk aan het licht, dat sommige muurgedeelten met geen moker of breekijzer te verbrijzelen waren. Datzelfde is meermalen ook door anderen opgemerkt. Op Rincon staat nog een oud muurwerk, als *Magasina di Rey* welbekend, dagteekennen van het jaar 1770. Het is een massief gebouw van 28 M. lang en 6 M. breed met muren van 0.80 M. dik. Het dak is geheel verdwenen Sedert de afschaffing der slavernij is er stellig niets aan het onderhoud er van besteed.

Doch het muurwerk staat er nog zoo hecht en gaaf, dat het nog wel de eeuwen trotseeren kan. Toch toont het duidelijke sporen met kleimortel gebouwd te zijn. De zaak is dus alleen, voor *goede* soort klei zorg te dragen. *Tegen* klei-specie is zeker een heel groot bezwaar aan te voeren, dat het door water week wordt. Zoolang de kalk-pleister zonder scheuren blijft, is dat bezwaar zoo groot niet. Maar vooral voor het muurgedeelte wat onder de dakgoot ligt, voor de fundeeringen en vooral voor regenbakken verdient de kleimortel zeker afgekeurd. Scheuren in de portlandspecie van de dakgoten komen herhaaldelijk voor, het water sijpelt er doorheen en spoelt de kleiverbinding weg en de muren vertoonen spoedig scheuren. De fundeeringen, die nooit door een kalkbepleistering beschermd worden. zuigen het zakwater uit den omliggenden bodem of de regen zelf spoelt de naden uit, zoodra de bevloering rondom het gebouw door afslijting of wegspoeling van de aarde beneden de pleisterlaag daalt. Ook bij de binnenbepleistering van regenbakken zijn kleine scheurtjes geen zeldzaamheid. Het indringend water zet langzaam maar zeker het vernielingswerk voort. Bij het aanwenden van zuivere kalkspecie of van portlandmortel als boven, zou dat gevaar zeker veel minder of nihil zijn.

Als men voor ons eiland, althans voor de stad, de prijzen van een vat portlandcement op 6 à 7. gld. berekent, en gewoonlijk voor een vat kalk 1 gld tot 1.15 gld, voor een vat gewasschen metselzand op het bouwterrein tot f 0.40 voor een vat klei tot f 0.25 betaalt, dan heeft men nog geen juisten blik op de onkosten van een metselwerk. Immers de verhoudingen voor een mortel van portland of een van klei loopen sterk uiteent, zooals uit de opgaven van den Heer ZELLE blijkt. Van portland gebruikt men niet meer dan 1 dl. tegen 5 dl. zand en ½ dl. kalk, terwijl daarentegen van klei van 2 tot 4 dl. gebruikt wordt, dit hangt dikwijls van de soort van klei af, waarmede men werken moet.

Een voorname factor ten voordeele van de portland is zeker, dat de muren, daarmede gebouwd, over het algemeen veel dunner kunnen zijn, en dat er dus minder aan steenen, minder aan kappen en bewerken der steenen, minder aan vracht enz. behoeft uitgegeven te worden. Ook het uiterlijke van dunne muren heeft iets sierlijks, en slanks, terwijl de ouderwetsche muren iets plomps te zien geven. Zij zijn zwaar, log, massaal, omdat zij zoo geweldig dik zijn.

Toch bestaat er tegen de portland methode eenig bezwaar dat echter meer voorkomt uit de verkeerde wijze, waarop er door onze metselaars mede omgegaan wordt.

Het water in onze kolonie is schaars en duur, men ziet en ondervindt dat bij elke bouwerij. Als men een metselaar bezig ziet hoe hij met een oud groenten-blikje een scheutje water over een steen uitstort, of soms maar met een strookwastje een een beetje besprenkelt, is dat beslist onvoldoende om een goed stevig metsel-werk te verkrijgen.

De klei en nog veel minder de portland verbindt zich niet met onze natuursteen, of breuk-of bergsteen, zoolang als deze nagenoeg kurkdroog is. Portlandspecie droogt op zich zelf reeds vooral hier in de tropen zeer snel, zoodat de steenen, gewoonlijk nog in de felle zon sterk verhit onmiddelijk alle waterdeelen van het verbindingsmeteriaal opslorpen. De steenen komen dan los te liggen zonder eenig onderling verband.

Dit bezwaar is natuurlijk te ondervangen. Doch het is dan ook absoluut noodzakelijk overvloedig de steenen met water te besproeien. desnoods in het water onder te dompelen, wil men een hecht muurwerk optrekken. Zulk werk eischt echter voortdurend onafgebroken toezicht.

Het argument aan de *aardbevingen* ontleend, valt evenwel veel meer ten nadeele van de portlandmuren dan van de kleimuren. De eerste zijn dunner gebouwd, de laatste veel massiever. Bij een aardbeving dus zullen de steenen van de laatsten juist, omdat zij zooveel breeder zijn, niet zoo gemakkelijk van elkander afschuiven. Elk verbindingsmateriaal zal breken, van portland nog eerder dan van klei, omdat het eerste zoo steenhard wordt, dus alle elasticiteit gelijk ijzer b.v. mist en dus terstond knappen. Dit argument schijnt dus beter, het niet in het debat te brengen. Gelukkig blijven wij hier van *ernstige* aardbevingen bevrijd. Historisch is er geen enkele bekend. Toch moet men de kracht van zelfs de zwakke aardstooten, die hier opgemerkt zijn, niet onderschatten. Dikwijls reeds heeft men hier opgemerkt, dat na een aardschok vele regenbakken lek raakten.

Na de laatste aardbeving op den 13 Februarie 1905 bleek ook de regenbak van de kerk van Rincon lek geworden en vrij spoedig daarna leeggeloopen. Door den druk van het water in den bak kon die breuk niet veroorzaakt zijn, daar de hoeveelheid water niet meer dan hoogstens 3 voet bedroeg. Deze bak lag geheel in den grond ingegraven.

Toen daarna de aarde rondom was uitgedolven, zag men in den regenbak een lagen rechtopstijgende scheur, waardoor men de buitenlucht kon heenzien. De scheur volgde niet overal de naden van de kleimortel, doch enkele groote zware steenen waren middendoor geknapt, zoo hevig was de golving van den bodem geweest.

Berichten uit de Kolonie.

Welkom!

Dezen morgen kwam het S. S. *Prins Willem III* in onze haven binnen, hebbende aan boord den Wel Ed. Gestr. Heer F. VAN BAAK, den nieuwe commandant van het garnizoen.

Ook de Zeer Eerw· Heer F. J. A. VAN DEN DONK, Rector van *Welgelegen* keerde van zijn verlof uit Holland terug. Met hem maakten voor de eerste maal de reis mede de Eerw. Pater Dominicaan DIONISUIS VAN ZOELEN, de Eerw. Zusters Dominicanessen MARIA MAGDALENA en DOSITHEA, beiden bestemd voor het onderwijs op Aruba, en de Eerw. fraters CONSTANTIUS en SIGISMUND. voor het St. Thomas -College,

Voor de Armen.

Naar wij vernemen, hebben de Weduwe en kinderen van den hier onlangs overleden Heer ELIAS S. L MADURO eene som van 150. gld. bestemd ter verdeeling onder de Katholieke armen op dit eiland ter gedachtenis aan hun echgenoot en vader.

Tevens heeft dezelfde familie reeds nu de toezegging gegeven, dat het hun plan is, ook in de eerstvolgende jaren op den 19 April, den geboortedag van den diepbetreurden overledene, telken jare een zeker bedrag ter verdeeling onder de Curaçaosche armen te bestemmen, en aan de Katholieke geestelijkheid dan te verzoeken voor de uitdeeling daarvan wel te willen zorgen.

Eere aan deze famillie, die uit piëteit voor den betreurden overledene ook zijn schitterend voorbeeld van naastenliefde navolgt en als een traditie in de familie wil voortzetten.

Examen

Donderdag, Vrijdag en Zaterdag van de vorige week is door de dames ANNIE DUSSEL, IRMA VAN EPS, JEANNE FORBES, BRUNETTE PRINCE en GONDA STEL voor de commissie, daartoe door den Heer Gouverneur aangewezen, examen afgelegd voor de onderwijzers-akte 3e klasse.

Allen zijn gelukkig geslaagd.

Schietwedstrijd.

Morgen ten 9 uur zal het *Curaçaosche Weerbaarheids-corps* zijn jaarlijkschen schietwedstrijd houden op het terrein achter het Riffort. Onzen beleefden dank voor de uitnoodiging daarbij tegenwoordig te zijn.

Scheepvaartbeweging.

Met genoegen hebben wij gezien dat *El Boletin Comercial* ons wekelijksch lijstje *Havennieuws* van de vertrekkende en komende schepen zoo praktisch bevonden heeft, dat hij het sinds Woensdag eveneens heeft nagevolgd.

Goed vóórgaan, doet goed volgen.

De Heer A. Land.

De geruchten, die in het begin dezer week de rondte deden omtrent de ontslagname van den wn. administrateur ven financien, worden door *Argus* en de *Vrijmoedige* bevestigd met de bijvoeging dat de Heer LAND oorspronkelijk van plan zijnde in September a. s. naar Holland terug te keeren, door dit vervroegd ontslag reeds in Juni a. s. zal vertrekken. Zooals wij nu uit de *Bekendmakingen* in de *C. C.* vernemen blijkt het dat dit niet alleszins juist is, maar dat dit ontslag tegen 1 Juli ingaat. Het vertrek is op 8 Juli met de *Prins der Nederlanden* bepaald.

Ornitholoog.

Dezer dagen toefde op ons eiland een Amerikaansche ornitholoog, die vooral in de beneden-districten jacht maakte op onze vogels. Van elk soort moest hij een paar hebben.

Zij worden opgezet en geconserveerd ten behoeve van het *Zoölogisen Museum* in New-York.

Leprozen.

Door H. M. de Koningin-Moeder is aan den Heer Gouverneur een gift van 50 gld. toegezonden ten bate van de lepra-lijders van St. Martin.

Hr. Ms. „Utrecht".

Op zijn reis naar de Bovenwindsche eilanden is de „*Utrecht*" den 20 sten dezer te Fort-au-France op Martinique aangekomen om te dokken en zal den 6 Juni naar Curaçao terugkeeren.

SS. „Prinses Juliana".

Naar wij vernemen zal ons interkoloniale schoener „*Prinses Juliana*" na een belangrijke reparatie ondergaan te hebben den 31sten dezer maand weer van Trinidad naar de Bovenwindsche eilanden vertrekken. Komt er geen verandering in het reisplan, dan de *Juliana* ongeveer tegen het midden der volgende maand weer hier worden verwacht.

Goudzoekers op Aruba.

Korten tijd geleden is er door eenige tributers op Aruba weer een nieuwe goudader ontdekt ten westen van Buchiribana op een terrein genaamd *Puerto Rico.*

In 7 dagen tijds werd voor een waarde van 80 gld. gevonden. Ook in een vroeger verlaten kwartsgang op een stuk grond *Ajo* van J. HENRIQUEZ vond men talrijke goud-pepita's ter gezamelijke waarde van 1000 gld. Dezelfde gelukkige vinder vond 8 maanden geleden een grondklompje van 700 gld. waarde. Den moed niet opgeven! Daar zal nog wel méér te vinden zijn.

Aruba.

Zondag is er door verschillende personen een vreemd natuurverschijnsel opgemerkt. Des middag tusschen 12 en 2 uur zag men ten Zuiden van Santa Cruz, op de kust van Barcadera, eerst een soort nevel over de zee hangen. Plotseling verhief zich de zee hoog op, zoodat de personen, die er getuigen van waren, door schrik bevangen werden en luidkeels om hulp riepen. Een oogenblik later zakte de golf ineen, en keerde de kalmte terug. Was het een staartje van een orkaan? Of een zeebeving? Niemand kan het zeggen.

Compagnie Transatlantique.

Woensdag avond kwam de „*Perou*", een der groote booten der *Comp.* „*Transatlantique*" van Colon met een groote menigte passagiers aan boord te La Guayra aan. Bij aankomst bleek dat er ook een lijder aan gele koorts aan boord was. De reizigers, voor La Guayra bestemd, gingen in quarantaine, met de overigen zet de *Perou* de reis voort naar Trinidad en Martinique. Wat daar in dien tusschentijd aan boord kan plaats grijpen, wanneer de besmetting is blijven voortwoekeren en welke het lot dier armen passagiers zal zijn, is moeielijk te zeggen. De reizigers die te La Guayra de komst van de Perou afwachtten, om naar Trinidad te vertrekken, weigerden zich aan het gevaar bloot te stellen en besloten met de *Prins Willem IV*, die van hier verwacht werd, de reis te maken.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 7 April 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.06½
ORANJESCHILLEN per K.G. 1st kw.	„ 0.70
id. per K.G. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.40
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No. 1 per dozijn	„ 3.—
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.12½
„ „ 1a „ „	„ —
„ „ 1a [gebleekt] „ „	„ —
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „ „	„ 4.50
„ „ 4 „ „	„ 5.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 6.50
„ „ 6 „ „	„ 7.—
„ „ 7 „ „	„ 7.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 7.50
„ „ 9 „ „	„ 10.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 9.—
„ „ 11 „ „	„ 12.—
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ 12.—
„ „ 13 „ „	„ 15.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ 15.—
„ „ 15 „ „	„ 18.—
STROOHOEDEN (latai):	
Kwaliteit X per dozijn	f 2.50—
„ XX „ „	——
„ XXX „ „	——
KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz.	f 2.50

Duiker

In deze week is er verschillende malen door een duiker een onderzoek ingesteld naar den toestand en den inhoud van het SS. *Mediator*, dat den 5 Juli 1884 tengevolge van de aanvaring met de *Thuringia* in onze haven bij de Kleine Werf gezonken is. Naar verteld wordt bevond hij de boot midden door gebroken, Enkele voorwerpen van weinig waarde werden boven gebracht.

Naar gelang den uitslag van dit onderzoek zal met de eigenaren van het wrak over den verkoop worden onderhandeld.

De Landbouwkundige.

Maandagavond is de Heer VERSLUYS, onze landbouwkundige, met de bark *Refugio* naar Aruba vertrokken door den Gouverneur belast met een onderzoek van den achteruitgang en de ziekte in de aloëcultuur. In verband met hetgeen wij in de vorige week in ons hoofdartikel over deze gelegenheid schreven. kunnen wij dezen maatregel van den Gouverneur niet anders dan hoogelijk prijzen en zal zeker ook op Aruba de komst van den Heer V. met voldoening vernomen zijn. Wij hopen van harte dat dit onderzoek er toe zal bijdragen, om deze ramp nog in tijds van Aruba af te wenden.

Officieele Berichten.

Aan den opzichter bij den vuurtoren te Boca Spelonk op Bonaire' H. T. JONCKHOUT, is om gewichtige redenen eene maand verlof verleend en W. F. VEGT is gedurende den verloftijd van JONCKHOUT belast met de waarneming van diens functien.

De bij de brigade maréchaussée gedetacheerde fuselier J. VAN GEFFEN is op zijn verzoek naar het garnizoen teruggezonden en de fuselier L. BOSMAN tijdelijk als maréchaussée der 2de klasse bij de brigade gedetacheerd.

De heer A. LAND, belast met de waarneming van het ambt van Administrateur van financien, is met ingang van den 1sten Juli a.s. eervol van die functien ontheven.

Aan den geemployeerde ter Inspectie der belastingen J. M. STATIUS VAN EPS, is tot verder herstel van gezondheid, zeven dagen verlofsverlenging verleend.

De bij de brigade maréchaussée gedetacheerde fuselier L. VAN DER WEERT is op zijn verzoek naar het garnizoen teruggezonden.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 14 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

206 ratten
55 muizen.

Reeds een totaal van 29130 ratten. en 114097 muizen.

De 66ste reis van het Ss. Prins Willem III.

„Dezen morgen viel de van Holland komende „*Prins Willem III*", alhier binnen. Voor de passagiers is deze overtocht, naar ons door passagiers is medegedeeld, niet van de aangenaamste geweest. Reeds bij het uitgaan moest in de haven te IJmuiden gestopt worden om een defect aan de machines te herstellen. Toen ging het de Noordzee in en naderde men bij Ouesant het punt waar waarschijnlijk de „*Willem II*" vergaan is. Hoog ging de zee en fel blies de wind, zware golven braken voortdurend tegen het schip. Ploteeling stopten de machines. Begrijpelijkerwijze was er groote angst onder de passagiers. Ieder vroeg naar de oorzaak. Het bleek, dat een excentriek-schijf gesprongen was. Ongeveer 12 uur lagen we stil ten prooi aan weer en wind. Ieder voelde zich opgelucht toen het gewone machine-geraas weer door het schip klonk. Alles scheen weer goed te gaan, toen ploteeling den zesden dag het electrische licht weigerde door kortsluiting in de dynamo, wat alleen aan een groote werf zal kunnen hersteld worden. Zoo zaten de passagiers 14 dagen lang met hulpverlichting. Prettig was het niet, doch men wendt aan alles. Zoo kwam de 12de dag. Helaas de reeks ongelukjes moest nog met een vermeerderd worden. Een der vlampijpen sprong en gedurende geruimen tijd werd halve kracht geslagen.

Het behoeft zeker niet gezegd, dat allen met vreugde de Surinaamsche kust begroetten en zich verheugden dat deze 66 ste overtocht der *Prins Willem III* ten einde was.

Ieder was er van ovetuigd dat het slechts aan de kennis en energie der bemanning te danken is dat geen grootere ongelukken te betreuren zijn.

In gemoede, zou het geen tijd worden het oude zeepaard rustig op stal te zetten?

We vertrouwen dat de K. W. I. M deze vraag in ernstige overweging zal nemen om erger te voorkomen.

De Surinamer van 18 Mei.

Heden morgen is deze boot onze haven van Curaçao binnengeloopen.

Uit de naburige Republieken.

Mexico.

De revolutie tegen het bestuur van President Porfirio Diaz heeft een einde gekomen. Nu het gepeupel er zeker van is, dat Diaz heengaat en feitelijk reeds machteloos is, steekt dit het hoofd op, maakt oproer en roept: *Leve Madera!* (de revolutieheld) *Weg met Diaz!* Men beschimpt den man, die jaren lang Mexico met ijzeren hand bestuurd heeft, en wien feitelijk het land zijn tegenwoordige grootheid en bloei te danken heeft. Donderdag avond was de dag dat Diaz zijn ambt zou neerleggen, gisteren zou hij naar Vera-Cruz vertrekken om vandaar heden met de stoomboot „*Espagne*" naar Spanje over te steken.

Advertentien.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 20 MEI — 3 JUNI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Philadelphia	A L Perry	23 Mei	La Guayra	24 Mei	New-York
Zulia	S. S. Morris	27 „	New-York	27 „	Maracaibo
Zulia	„	1 Juni	Maracaibo	1 Juni	New-York
Caracas	Furst	1 „	New-York	1 „	La Guayra
Merida	A. Johanson	24 Mei	Maracaibo	25 Mei	Maracaibo
Merida	„	28 „	Maracaibo	29 „	La Guayra
Merida	„	31 „	La Guayra	2 Juni	Maracaibo
Pr. Willem IV	P. C. v. d. Graaff	23 „	New-York	24 Mei	Amsterdam
Pr. Willem III	C. van Baaren	27 „	Amsterdam	28 „	New York
Pr. Willem V	P. Koningstein	3 Juni	New-York	4 Juni	Amsterdam
Aldershot	Jackson	16 Mei	Norfolk	22 Mei	Belize
Città di Torino	A. Poggi	22 „	Génova	22 „	Colón
Comedian	Netherton	25 „	Liverpool	25 „	Galveston
Yucatan	Mercer	29 „	Liverpool	29 „	Sta. Marta.
Patagonia	M. Malchow	1 Juni	Hamburg	3 Juni	Hamburg
Città di Torino	A. Poggi	2of3 „	Colón	2of3 „	Génova

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Hungaria H	20 Mei	Bonaire	*Jesusita V*	20 Mei	Maracaibo
Refugio H	21 „	Aruba	*Aurora H*	20 „	Rio Hacha
Olympia H	23 „	Pt Colombia	*Cor. de Maria C*	21 „	Rio Hacha
Carlota V	24 „	Cumaná	*Refugio H*	22 „	Aruba
Prinses Juliana	25 „	Rio Hacha	*Ana Sofia V*	24 „	Maracaibo
Lady C	25 „	Aruba	*Hungaria H*	24 „	Bonaire
Diana V	27 „	Vela de Coro	*Olinda H*	25 „	Barahona
			Hilda H	26 „	Aruba
			Maria H	27 „	Maracaibo

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan Art. 2 der Verordening van 21 October 1901 en 29 Januari 1902 (P. B. 1902 No. 7) luidende:

„Iedere hond moet voorzien zijn van:

1o. een halsband met een metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. een door den Procureur-Generaal te bepalen merkletter, die jaarlijks in de maand Mei door een ander wordt vervangen, en van wege het plaatselijk hoofd der Politie, wordt geslagen óf wel in die plaat, óf in een afzonderlijk penning, die aan den halsband moet worden vastgehecht, op vertoon van een door den ontvanger afgegeven quitantie, waaruit blijkt, dat de in art. 1 bedoelde belasting is betaald.

In het belang eener goede Contrôle en ter tegemoetkoming aan klachten, dat het inslaan der merkletter in de plaat van den halsband, die plaat doet breken, zal de merkletter niet dan in de hierboven aangehaalde artikel, bedoelde penning worden geslagen.

De penningen zijn ten parkette verkrijgbaar tegen betaling van vijf centen.

Curaçao, den 26n. April 1911.

De Procureur-Generaal

J. B. Gorsira.

COCKTAILS TERAPEUTICOS

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceite de petroleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga inflamación de las vías digestivas.

Las propiedades alimenticias y nutritivas del aceite de higado de bacalao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composición natural del aceite. Estas grasas son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido á la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos derivados del hígado, que permiten la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago — y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve á efecto con más facilidad y con más rapidéz que la de ninguna otra grasa.

Carece por lo tanto de por la piedad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya propiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciado en todo el mundo.

„Desde hace año empleo con éxito la Emulsión de Scott en todos los casos en que está indicado el uso del aceite de hígado de bacalao. La Emulsión de Scott tiene sobre otras Emulsiones la inmensa ventaja de no contener creosota ni guayacol, cuya substansias considero como perjudiciales para la buena digestión y nutrición de los enfermos." — Dr Juan M. Rodriguez, Veracru. Verz, México.

Dos preparados no contienen ningun de las propiedades nutritivas y aonstituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta — su composición tiene mucha semejanza con la de los COCKTAILS — y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen — y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

Las grasas que el aceite de hígado de bacalao contiene, aparte de su poderosa facultad de nutrir, no poseen ningun valor terapéutico — y los otros elementos naturales que son parte de su composición orgánica, existen en cantidades tan infinitamente pequeñas, que es imposible que ninguno de ellos pueda ejercer en elcsistema cualquier efecto terapéutico.

Bekendmaking.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar en Beleenbank* van 1 September 1909 tm 28 Februari 1910, onder No. 1940 **B** t/m N. 1426 **C**, zal plaats hebben op Donderdag den 1sten Juni a.s.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 4 April 1911.

De Voorzitter,

A. JESURUN.

Drukker:
B. L. BOGAERS.